

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **A. S.**
bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024, č. j. MPSV – 2024/39454-911,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024, č. j. MPSV – 2024/39454-911, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jejího odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m.

Prahu č. j. 60938/2022/AAH ze dne 5. 8. 2022, kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyni se na základě její žádosti se dne 13. 6. 2019 dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí nepřiznává. V napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti dříve vydanému rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. 65219/2021/AAH ze dne 19. 1. 2022. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je patrné, že se jedná pouze o nepozornost v označení odvoláním napadeného rozhodnutí, žalovaný si byl vědom, které rozhodnutí je předmětem odvolacího řízení. Nejedná se tak o vadu, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí.

2. Žalobkyně požádala dne 13.6.2019 o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvku na živobytí, který následně omezila za období do 12/2019. Následovala přehlídka zmaru státní správy, kdy bylo vydáno 6 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a 7 rozhodnutí žalovaného (1 rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem č. j. 21 Ad 2/2023-25). Na délce řízení se však podílela i žalobkyně, která přesto, anebo právě proto, že byla zjevně fakticky zastoupena osobou orientovanou v dané oblasti, nespolupracovala natolik, aby řízení vedlo ke zdárnému konci. Soud by rád vykročil ze spirály nehospodárnosti řízení, kdy ohledně dávky za několik měsíců je vedeno řízení po dobu mnoha let za kadence četných rozhodnutí správních orgánů, ale obsah správního spisu neumožňuje věcné posouzení žádosti žalobkyně. Soudu není zřejmé, zda postoj žalobkyně je dán vyčerpaností z péče o nemocné dítě či jejím zdravotním stavem nebo účelovou snahou nedokončit řízení. Je úlohou správních orgánů účelně, nikoli účelově, reagovat na podání účastníků.
3. Žalovaný ve správním řízení neshledal podmínky pro přiznání příspěvku na živobytí z důvodu neprokázání nemožnosti umístit syna žalobkyně do jeslí a školky (§ 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, (dále též „ZPHN“). Z lékařské zprávy o preventivní prohlídce syna ze dne 1.8.2019 dle žalovaného nevyplývá, že by zdravotní stav syna (vývojová dysfázie) bránil jeho umístění do jeslí, mateřské školy nebo obdobného zařízení. Syn byl sice k 31.12.2019 shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), z důvodu poruchy chování - expresivní vývojové dysfázie, poruchy aktivity a pozornosti potřebuje pomoc při základních životních potřebách orientace, komunikace, stravování, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, avšak dle žalovaného není z posudku patrné, jaký byl zdravotní stav syna v červu 2019. Žalovaný k tomu uvedl : *Podle § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Z dikce ustanovení nevyplývá, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav musí s jistotou trvat déle než jeden rok, ale že dle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok. U dětí může dojít k nerovnoměrnému vývoji vzhledem k chronologickému věku ve všech oblastech vývoje, a to v jakémkoliv věku z různých příčin od narození až do dospělosti. S jistotou tedy nelze laicky prohlásit, že tento stav byl jistě již k datu 13.06.2019. K tomuto datu by musel být stav posouzen OSSZ, což nebyl. Jak je v posudku uvedeno, jako datum vzniku zdravotního stavu je uvedeno datum 31.12.2019. Rozhodující však v projednávané věci není posudek OSSZ, neboť tento byl vydán výhradně pro účely příspěvku na péči. Účastnice řízení důkaz o tom, že se snažila o umístění dítěte do některého ze zařízení (jesle, mateřská škola, nebo obdobné zařízení) v červnu 2019, tedy že podala písemnou žádost o přijetí dítěte do jeslí, mateřské školy nebo obdobného zařízení (dítě může být na základě žádosti rodičů o přijetí přijato i mimo termín zápisu v případě, že zařízení má volnou kapacitu), a listinný důkaz (rozhodnutí ředitele jeslí, mateřské školy nebo obdobného zařízení), že dítě nebylo ze zdravotních nebo kapacitních důvodů přijato), účastnice řízení nedoložila. Odvolací orgán považuje za nutné*

zdůraznit, že v měsíci červnu 2019 se nejednalo pouze o umístění v jeslích nebo v mateřské škole, dítě mohlo být umístěno i v obdobném zařízení.

4. Z posouzení speciálně pedagogického centra (dále jen „SPC“) dle žalovaného nevyplývá, že se doporučuje docházka syna až od školního roku 2020/2021, nikoliv od školního roku 2019/2020, neboť doporučení bylo vydáno dne 13.2.2020 do budoucna, vydávat doporučení zpětně na školní rok 2018/2019 (zahrnující měsíc červen 2019), nebo na školní rok 2019/2020 by bylo bezpředmětné. Přitom dítě bylo odesláno k vyšetření do poradny SPC ošetřující dětskou lékařkou v srpnu 2019, vyšetřeno v SPC bylo teprve v únoru 2020. Dle poradny SPC se jedná o dítě se speciálními vzdělávacími potřebami, které potřebuje nadstandardní rodičovskou, pedagogickou a speciálně pedagogickou péči. Doporučuje se zatím nepodporovat rodný jazyk matky, je nutné více mluvit česky, zaměřit se na rozvoj komunikace s vrstevníky. Vzhledem k diagnóze poruchy autistického spektra (nevyklučuje se ani vývojová dysfázie) se doporučuje docházka do speciální mateřské školy od školního roku 2020/2021.
5. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl : *dávka pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí, je poskytována osobám, které nemají žádný nebo dostačující příjem a tento příjem si nemohou zvýšit vlastním přičiněním z vážných důvodů, a to zejména prací. Účastnice řízení měla nárok na rodičovský příspěvek naposledy za duben 2019 (vyplaceno v květnu 2019) a přinejmenším měla možnost zaevidovat se do evidenci uchazečů o zaměstnání a následně skloubit práci (pracovní nebo obdobný vztah alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně) a péči o dítě, které bylo svěřeno do střídavé péče obou rodičů, a to střídavě po týdnu. Pokud Městský soud v Hodoníně takto rozhodl v dubnu 2016 (schválil dohodu rodičů na návrh matky), musely být podmínky pro řádnou výchovu dítěte a jeho péči jak u matky dítěte, tak u jeho otce shledány soudem. Jiný rozsudek v této věci účastnice řízení nedoložila, tudíž takováto úprava poměrů dítěte trvala i v červnu 2019. Příspěvek na péči byl dítěti přiznán rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 23.04.2020 č.j. 23894/2020/AAH od prosince 2019 s tím, že účastnice řízení byla tehdy pro účely příspěvku na péči jedinou pečující osobou. Z uvedeného je zřejmé, že účastnice řízení měla nárok na rodičovský příspěvek do dubna 2019, až do dubna 2020, kdy byl přiznán příspěvek na péči jejímu synovi od prosince 2020, nebyla osobou v hmotné nouzi podle § 3 odst. 1 písm. a) ZPHN a pouze díky vlekému řízení o žádosti o příspěvek na živobytí se teprve po zjištění, že syn je uznán osobou závislou na péči jiné osoby ve stupni III. od prosince 2019, začala domáhat zpětného uznání, že dítě nemohlo být umístěno v jeslích nebo mateřské škole nebo obdobném zařízení již v červnu 2019. V rozhodném měsíci červnu 2019 nebyly dítěti ještě tři roky (narozen v X), mohlo tedy být umístěno již do jeslí, které přijímají děti od jednoho roku do tří let věku, některé jesle i s překryvem do 31. srpna kalendářního roku z důvodu návaznosti na mateřskou školu. V dětských jeslích jsou umísťovány děti s plenkami i děti, které mají obtíže s komunikací. Pokud se týká umístění do mateřské školy, pak je možné umístění dětí již od dvou let. Mateřská škola napomáhá dítěti dovednosti v oblasti fyziologické potřeby i osobní hygieny si postupně osvojit – přesná doba, od kdy to má dítě samostatně umět stanovena žádným právním předpisem není. Vzhledem k šíři a specifičnosti této oblasti nelze stanovit obecná pravidla, neboť každý jedinec je jiný a má jiné osobní potřeby.*
6. K odvolací námitce o nedůvodném požadavku na doklady k užívanému bytu (potvrzení od majitele obývaného bytu, které osoby užívají byt, evidenční list k bytu, rozpis služeb) žalovaný uvedl, že podklady jsou rozhodující pro stanovení odůvodněných nákladů na bydlení pro účely doplatku na bydlení, o který účastnice řízení rovněž žádala, a pro účely

příspěvku na živobytí z odůvodněných nákladů na bydlení se vypočítávají tzv. přiměřené náklady na bydlení.

7. K namítané aplikaci § 3 odst. 3 ZPHN žalovaný uvedl, že po ukončení výplaty rodičovského příspěvku do dubna 2019 (vyplaceno 13.5.2019), se žalobkyně mohla s dostatečným časovým předstihem připravit a v květnu 2019 se zaevidovat jako uchazečka o zaměstnání u úřadu práce. *Dítě bylo svěřeno do střídavé péče obou rodičů, otec dítěte měl stanovenou vyživovací povinnost ve výši 8.000 Kč měsíčně a nedoplatek na výživném 232.000 Kč měl splácet po částkách 4.000 Kč měsíčně (celkem 12.000 Kč měsíčně). Dle návrhu na výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy pro výživné nezletilého dítěte ze dne 9.11.2021 otec dítěte vyživovací povinnost k dítěti od května 2019 do listopadu 2021 neplnil. Přesto otec dítěte na základě smlouvy o podnájmu části bytu požadoval po účastnici řízení podnájemné ve výši 3.000 Kč měsíčně za jeden pokoj s kuchyňským koutem od května 2019. Kdo bydlí ve zbývající části bytu, popř. kolik osob, účastnice řízení odmítá opakovaně doložit. Účastnice řízení uvádí, že nemá žádný příjem, podnájem ve výši 3.000 Kč však dokládala jako uhrazený. Účastnice řízení z procesní opatrnosti (jak opakovaně uvádí) navrhuje důkazy a způsoby řešení situace, nedokládá však žádné poklady pro rozhodnutí, pokud nejsou orgánem pomoci v hmotné nouzi pregnantně definovány, a nedokládá ani ty, které jsou jednoznačné již z účelu, ke kterému mají sloužit, což drtivá většina žadatelů o dávku naopak z procesní opatrnosti činí. Jako příklad zde může sloužit námitka účastnice řízení uvedená v odvolání, že orgány pomoci v hmotné nouzi zmatečně požadují doložení rozsudku Okresního soudu v Hodoníně sp. zn. 0P 15/2016, který vůbec neexistuje, přičemž účastnice řízení nebyla žádného takového řízení účastna. Rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 08.04.2019, který nabyl právní moci dne 27.04.2019, je označen č. j. 0P 515/2016-152, tudíž při jeho označení došlo k chybě v psaní. Tato skutečnost ovšem neodůvodňuje zatajování rozhodných skutečností a důkazů, tedy existujícího rozsudku Okresního soudu v Hodoníně o úpravě výchovy a výživy dítěte. Odvolací orgán by mohl konstatovat odůvodněnost postupu podle § 3 odst. 3 ZPHN pouze v tom v případě, pokud by celkové sociální, příjmové a majetkové poměry účastnice řízení byly transparentně prokázány, a odvolací orgán by mohl tyto poměry řádně posoudit a zvážit všechny okolnosti projednávaného případu. Vzhledem k tomu, že celková sociální, majetková a příjmová situace účastnice řízení a jejího dítěte v měsíci červnu 2019 i následujících je nepřehledná, rozhodl odvolací orgán účastnici řízení nepovažovat za osobu v hmotné nouzi podle § 3 odst. 3 ZPHN.*
8. Žalobkyně v žalobě namítá neprovedení navržených důkazů – její výslech, připojení správního spisu o příspěvku na péči, vypracování posudku na zdravotní stav syna v červnu 2019. Nemožnost umístit syna do předškolního zařízení dle žaloby prokázala lékařskou zprávou, zprávou školského poradenského zařízení ze dne 13. 2. 2020, rozhodnutím o nepřijetí do MŠ ze dne 1. 6. 2020, rozhodnutím o příspěvku na péči, jestliže není pochyb o tom, že stav syna trval i v měsíci červnu 2019, což plyne z preventivní prohlídky ze dne 1. 8. 2019. Takto postižené dítě nemohlo být umístěno v mateřské škole, kam nemůžou docházet děti, které provádějí výkon fyziologické potřeby do plen (neumožňují hygienické normy pro mateřské školy). Z doporučujícího posouzení SPC Chotouňská nevyplývá doporučení umístit syna v aktuálním školním roce 2019/2020, ale od školního roku 2020/2021.
9. Žalobkyně dále namítla, že přestože žalovaný uvedl, že není orgánem kompetentním posuzovat obsah zdravotní dokumentace, tuto posuzoval, zohlednil výsledky preventivní prohlídky ze dne 1. 8. 2019 a hodnotil dále obsah posudku OSSZ Hodonín ze dne 31. 3. 2020 vypracovaného v řízení ve věci příspěvku na péči. Posouzení zdravotního stavu věci je však odborně medicínskou, žalovaný si měl za tímto účelem opatřit odborný posudek, nikoli tak

učinil sám. Žalovaný hodnotil skutečnosti, které nebyly předmětem dokazování. Žalovaný v odůvodnění spekuloval, že pokud soud schválil dohodu rodičů, musely být podmínky pro řádnou výchovu dítěte u matky i otce. V posudku o zdravotním stavu je jako datum vzniku zdravotního stavu uvedeno datum 31. 12. 2019, ale dlouhodobě nepříznivý stav trval déle než 1 rok. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom plyne, že jediným podkladem, který tento orgán opatřil v předcházejících řízeních, byl rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 8. 4. 2019 o svěření dítěte do střídavé péče rodičů. Skutková zjištění žalovaného ohledně péče o dítě nebyly předmětem dokazování a neodpovídají skutečnosti, že v rozhodném období o dítě pečovala pouze žalobkyně. Rozhodnutí je v tomto rozsahu nepřezkoumatelné a nesprávné. Rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné i v rozsahu odůvodnění, že v červnu 2019 dítě mohlo být umístěno, když ze spisu nevyplývají žádné provedené důkazy, na jejichž základě by mohl žalovaný učinit takové skutkové zjištění.

10. Žalobkyně k výtce žalovaného, že dítě bylo vyšetřeno v SPC teprve v únoru 2020, poukázala na dlouhou dobu pro objednání u lékaře i SPC. Dle žalobkyně je podstatné, že se u syna jedná o dědičné onemocnění, se kterým se narodil. Autismus je považován za závažnou dětskou vývojovou poruchu a dítě jím trpí od narození. Potřeba nadstandardní pedagogické a speciálně pedagogické péče by nemohla být naplněna v běžných předškolních zařízeních, syn v rozhodné době ke zvládnutí základních životních potřeb vyžadoval ze strany žalobkyně každodenní mimořádnou péči a byl v rozhodné době dítětem se speciálními vzdělávacími potřebami podle § 16 odst. 9 školského zákona. Na území hl. m. Prahy nejsou kromě mateřských škol zřízena zařízení pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami podle § 16 odst. 9 školského zákona. V měsíci červen 2019 neprobíhalo v mateřských školách přijímací řízení na již probíhající školní rok 2018/2019 a SPC Chotouňská doporučovalo přihlásit syna do MŠ až od školního roku 2020/2021. Žalobkyně považuje za nesprávný právní názor, že přesná doba, od kdy má dítě samostatně umět požadované dovednosti není obecně stanovena, instrukce náměstkyně Ministerstva práce a sociálních věcí pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 ve věci posuzování zdravotního stavu pro účely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, dané stanoví. Dle žalobkyně za vážné důvody, pro které nemohlo být dítě umístěno v jeslích nebo mateřské škole nebo obdobném zařízení, se rozumí zdravotní důvody na straně dítěte, nikoli důvody kapacitní (<https://socialnisystem.pirati.cz/davky/23-prispevekna-zivobyti>). Proto žalobkyně takový důkaz nepředložila, přestože se o přijetí syna pokusil jeho otec již v roce 2019 (žalobkyně tou dobou neměla dostatečné znalosti českého jazyka), leč neúspěšně, neboť o jeho žádosti žádné rozhodnutí vydáno nebylo. Žalobkyně má za to, že osvědčila, že není osobou, která není v hmotné nouzi podle § 3 odst. 1 písm. a) ZPHN a že v měsíci červen 2019 pečovala o dítě, které z vážných důvodů nemohlo být umístěno v jeslích nebo mateřské škole nebo obdobném zařízení.
11. K důkazu žalobkyně navrhla kompletní spisovou dokumentaci OSSZ Hodonín o příspěvku na péči, vypracování posudku o zdravotním stavu syna za období od května 2019 do prosince 2019 k zodpovězení otázky, zda je pravděpodobné, že byl zdravotní stav syna žalobkyně zjištěný v posudku ze dne 31. 3. 2020 stejný i pro období od května 2019 do prosince 2019, svou „svědeckou“ výpověď a instrukci náměstkyně Ministerstva práce a sociálních věcí pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016.
12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na živobytí, neboť k výzvě správního orgánu neosvědčila, že je osobou v hmotné nouzi ve smyslu § 3 odst. 1 ZPHN. Žalobkyni skončil v dubnu 2024 nárok na rodičovský příspěvek, nadále pečovala o

dítě. Sporná je skutečnost, zda se jednalo o dítě, které z vážných důvodů nemohlo být umístěno v jeslích, mateřské škole nebo obdobném zařízení ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) bodu 4 uvedeného zákona. Správní orgány opakovaně žalobkyni vyzvaly, aby doložila, že je osobou v hmotné nouzi dle zmíněného ustanovení. Jí předložené doklady (posudek OSSZ, zpráva praktické lékařky, zpráva SPC) neosvědčují, že žalobkyně v červnu 2019 pečovala o dítě, které z vážných důvodů nemohlo být umístěno v jeslích, mateřské škole nebo obdobném zařízení. Žalobkyně neosvědčila, že od června 2019 skutečně chtěla své dítě do takového zařízení umístit, ale nebylo přijato ze zdravotních, kapacitních nebo jiných vážných důvodů. Nedoložila ani lékařské potvrzení, ve kterém by bylo explicitně uvedeno, že umístění do takového zařízení není u syna žalobkyně možné. Správní orgán posoudil rovněž otázku, zda lze žalobkyni považovat za osobou v hmotné nouzi dle § 3 odst. 3 ZPHN, přičemž shledal, že sociální, majetkové a příjmové poměry žalobkyně nebyly transparentně prokázány tak, aby mohl správní orgán posoudit a zvážit všechny okolnosti případu (např. otázka společně posuzovaných osob, úprava výchovy a výživy dítěte, platby výživného a nájemného). V řízení o dávce pomoci v hmotné nouzi je žadatel povinen osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok (§ 49 odst. 1 ZPHN). V rozhodnutí žalovaný reagoval na důkazní návrhy žalobkyně a uvedl, proč navrhané důkazy neprovedl.

13. Městský soud v Praze na základě podaných žalob přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
14. Podle § 2 odst. 2 ZPHN *osoba se nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob a) po odečtení přiměřených nákladů na bydlení (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí (§ 24), nebo b) dosahuje sám nebo spolu s příspěvkem na živobytí podle § 4 odst. 1 písm. a) částek živobytí, ale nepostačuje k zabezpečení odůvodněných nákladů na bydlení (§ 34) a služeb s bydlením bezprostředně spojených (dále jen „odůvodněné náklady na bydlení“), přičemž si nemůže tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním a zabezpečení jejich základních životních podmínek je tak vážně ohroženo.*
15. Dle § 3 odst. 1 písm. a) bodu 4 ZPHN *nestanoví-li tento zákon jinak, osobou v hmotné nouzi není osoba, která a) není v pracovním nebo obdobném vztahu, popřípadě nevykonává tyto vztahy alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně, ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost a není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, popřípadě osoba, která je v pracovním nebo obdobném vztahu, ale nemá z těchto vztahů v rozhodném období příjem, s výjimkou osoby, která je osobou pobírající peněžité dávky nemocenského pojištění z důvodu těhotenství a mateřství nebo rodičem celodenně, osobně a řádně pečujícím alespoň o 1 dítě a z důvodu této péče pobírajícím rodičovský příspěvek, a to po dobu trvání nároku na rodičovský příspěvek a po této době takto pečujícím o dítě, které z vážných důvodů nemůže být umístěno v jeslích nebo v mateřské škole nebo obdobném zařízení.*
16. Dle § 3 odst. 3 ZPHN *orgán pomoci v hmotné nouzi může v odůvodněných případech určit, že osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) až e), g) a h), a dále nezaopatřené dítě umístěné na základě rozhodnutí příslušného orgánu v plném přímém zaopatření v pobytovém zařízení sociálních služeb podle ustanovení § 48 zákona o sociálních službách, bude považovat za osobu v hmotné nouzi.*

17. Podle § 21 odst. 1 ZPHN *nárok na příspěvek na živobytí má osoba v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 písm. a), jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob.*
18. Dle § 49 odst. 1 písm. a) ZPHN *žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby jsou povinni osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav,*
19. Soud úvodem poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ads 268/2017 – 28 ze dne 26. 7. 2018, ve kterém tento soud připomněl, že: *„Pouze v obecné rovině zdejší soud dodává, že dávky státní sociální podpory je třeba vidět jako beneficium státu, který si může (při respektování ústavně právních limitů) stanovit podmínky, za kterých je bude vyplácet. K tomu srov. vedle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 1 Ads 269/2016 - 30, ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 187/2015 - 26, i nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 9. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 40/97, ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 1/08, ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 54/10, ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 31/09 a další. Např. v nálezu ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 2/08, Ústavní soud k sociálním právům uvedl, že „nemají bezpodmínečnou povahu a je možné se jich domáhat pouze v mezích zákonů [čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod]. Toto ustanovení dává pravomoc zákonodárci stanovit konkrétní podmínky realizace sociálních práv.“ Obdobně srov. i nález Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 31/09.“ Uvedené bezpochyby platí také pro případ dávek v hmotné nouzi.*
20. Soud dále konstatuje, že předpokladem přiznání jakékoli dávky ze státního systému je transparentnost žadatele, který je zároveň povinen (k výzvě) osvědčit potřebné relevantní skutečnosti. Zároveň je však povinností správního orgánu vyzvat řádně žadatele k předložení relevantních podkladů a poučit jej.
21. V usnesení ze dne 21. 1. 2025, č. j. 1 Ads 225/2024 – 80 Nejvyšší správní soud uvedl: *„Dále z judikatury kasačního soudu vyplývá, že pokud příjemce dávky rozhodné skutečnosti neosvědčí, porušuje svou povinnost vyplývající z ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi a vystavuje se tím zároveň následkům předvídaným v ustanovení § 49 odst. 5 a 6 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tzn. zamítnutí žádosti, zastavení výplaty dávky či jejímu odnětí, či případně uložení pořádkové pokuty (viz např. rozsudky ze dne 19. 4. 2016, č. j. 6 Ads 219/2015 - 30, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 Ads 90/2016 - 46, ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 Ads 406/2020 - 29, na které ostatně poukazuje sám stěžovatel).“ Bylo povinností žalobkyně prokázat všechny potřebné rozhodné skutečnosti.*
22. Žalobkyně ve správním řízení předložila zprávu z preventivní lékařské prohlídky syna ze dne 1. 8. 2019, dle které byl u syna žalobkyně zjištěn opožděný vývoj řeči (OVR), lehce atypické rysy v chování, ale neimponuje přímo jako porucha autistického spektra (PAS), spíše vývojová dysfázie, je třeba další vyšetření (odeslán na odborná pracoviště: neurologie, ORL, foniatrie, psychologie/CKP Chotuňská k vyloučení PAS). Ve zprávě je mimo jiné dále uvedeno, že dítě hygienu neudrží, má pleny, vyrůstá v bilingvním (dvojazyčném) prostředí. Ve správním řízení žalobkyně předložila shodnou lékařskou zprávu dvakrát. Poprvé předložená lékařská zpráva obsahuje také sdělení : *„MŠ bude od září“* (příloha odvolání ze dne 21. 3. 2020). Posléze předložená tatáž lékařská zprávu uvedené sdělení ohledně MŠ již neobsahuje (příloha doplnění odvolání ze dne 5. 1. 2024). Pro posouzení věci není rozhodné, zda žalobkyně řekla lékařce o MŠ či nikoli. Rozhodné však je, zda žalobkyně upravila v této části lékařskou zprávu nebo takto učinila lékařka. Daný rozpor bude žalovaný povinen

odstranit dotazem na lékařku. Pokud obsah zprávy byl pozměněn žalobkyní, jde o okolnost její nevěrohodnosti, což se může vést k závěru o nevěrohodnosti tvrzení o majetkových poměrech.

23. Dle stanoviska poradny speciálně pedagogického centra ze dne 13. 2. 2020 se jedná o dítě se speciálními vzdělávacími potřebami, které potřebuje nadstandardní rodičovskou, pedagogickou a speciálně pedagogickou péči. Jde o milé a veselé dítě, ale komunikační schopnost je výrazně narušená, oční kontakt naváže velmi omezeně, mimika je pozorována. Obrázky jej nezajímají, neumí držet tužku ani pastelku, nic nenamaloval, barvy nepozná, nemluví, ale rozumí krátkým pokynům, k naznačení přání použije vedení ruky dospělého, nevydržel sedět, pobíhal po místnosti. Doporučuje se nacvičit navazování očního kontaktu, korigovat záchvaty vzteku, nácvik osobní hygieny, oblékání a obouvání, rozvíjet sociální dovednosti, rozvíjet cílenou hru s hračkami, logopedická péče. Z vyšetření vyplývají symptomy poruchy autistického spektra, opožděný vývoj řeči v expresivní i receptivní složce, sub. vývojová dysfázie. Kognitivní a motorické schopnosti jsou nerovnoměrně rozvinuty, má obtíže v oblasti smyslové integrace. SPC doporučilo docházku do mateřské školy od školního roku 2020/2021. Vzhledem k diagnóze rysy poruch autistického spektra (nevylučuje se ani vývojová dysfázie) se doporučuje začít na speciální mateřské škole. Byla stanovena diagnóza F 84.0 atypický autismus, F 71.2 opožděný vývoj zejména řeči.
24. Dle posudku o zdravotním stavu syna pro posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči ze dne 31. 3. 2020 je syn neorientovaný, verbálně komunikuje minimálně, používá gesta, emoční projev stabilní, bez větší tenze, hra přiměřená věku, častější střídání činnosti, horší koncentrace pozornosti, zájem o sociální kontakt, dominuje opoždění vývoje řeči. Syn nezvládá vykonávat 6 základních životních potřeb (orientace, komunikace, stravování, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity), k 31.12.2019 shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost) z důvodu poruchy chování - expresivní vývojové dysfázie, poruchy aktivity a pozornosti.
25. V dané věci bylo rozhodné, zda syn žalobkyně nemohl být z *vážných důvodů umístěn v jeslích nebo v mateřské škole nebo obdobném zařízení*.
26. Soud má shodně se žalovaným za to, že žalobkyně neprokázala, že by v roce 2019 podala přihlášku na umístění syna do jeslí nebo mateřské školky. Ve správním řízení žalobkyně ani netvrdila, že v roce 2019 podala přihlášku do jeslí nebo mateřské školky. Takto učinila až v roce 2020. Teprve v rámci žaloby předložila žádost o umístění syna do MŠ ze dne 7. 5. 2019, kterou měl podat otec syna. Soudní řízení není pokračováním správního řízení, dle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud přezkoumává žalobou napadené rozhodnutí dle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud proto není oprávněn přihlédnout k dodatečně předloženému důkazu ve smyslu nyní nově prokázaného skutkového stavu. Přičemž soud má za to, že dodatečně předložená přihláška na MŠ popírá tvrzení žalobkyně, že zdravotní stav syna vylučoval umístění ve školce. Zároveň má soud pochybnosti o autentičnosti dané přihlášky z roku 2019, která byla předložena teprve v roce 2024. Bude na žalovaném, aby učinil dotaz na MŠ, zda vůbec byla podána. Avšak nikoli z důvodu splnění podmínky nemožnosti umístění syna do školky, ale zejména pro posouzení věrohodnosti žalobkyně i ve vztahu k tvrzení o majetkových poměrech žalobkyně.
27. Je nutné konstatovat, že podmínkou neumístění dítěte v mateřské škole se správní orgán začal zabývat teprve v roce 2021.

28. Podmínka nemožnosti umístit dítě do jeslí nebo mateřské školy má být dána objektivně, tedy např. zdravotním stavem, ale i jiným důvodem vylučujícím umístění dítěte, tedy i z kapacitních důvodů daného zařízení. Soud neshledává důvod vyloučit kapacitní důvody z překážky pro umístění dítěte. Žadatel se však může ocitnout v důkazní nouzi, pokud správní orgán prokáže účelovost podání přihlášky na určitou mateřskou školku, aniž by žadatel využil jiných, pro dítě žadatele dostupných, možností mateřských škol s volnou kapacitou. Účelem dané podmínky je vázanost příspěvku na živobytí pouze pro takové osoby, kterým objektivně brání určitá překážka v dosažení příjmu, např. péče o dítě z důvodu jeho věku (bod 4 § 3 odst. 1 písm. a) ZPHN) nebo zdravotního stavu (bod 4 a 5 § 3 odst. 1 písm. a) ZPHN). Žalovaný se zabýval zdravotním stavem syna žalobkyně, avšak neshledal zdravotní stav syna natolik vážný, aby byl překážkou pro navštěvování jeslí a mateřské školky. Přestože z lékařské zprávy dětské lékařky a posudku OSSZ Hodonín nevyplývá, že by syn žalobkyně byl autista, samotná diagnóza expresivní vývojová dysfázie je dle soudu omezující překážkou pro umístění do jeslí nebo mateřské školy. Překážkou omezující, nikoli však zcela vylučující. Soud dále poukazuje na to, že dle SPC se jednalo o atypický autismus. V takto raném věku je obtížné rozlišit autismus a jiné obdobné poruchy zdraví. Zároveň však žalobkyně od té doby nepředložila jakoukoliv další lékařskou zprávu o stavu syna.
29. I kdyby syn žalobkyně netrpěl autistickou poruchou, ale „pouze“ vývojovou dysfázií, nelze pominout i toto omezení zdravotního stavu, které vedlo nejen k určení závislosti na péči matky ve III. stupni, ale také k doporučení na specializovanou mateřskou školu. Zdravotní stav syna žalobkyně nelze vnímat pouze ve smyslu neschopnosti komunikovat a samostatně vyměšovat. Ve spojení se skutečností, že žalobkyně neměla trvalý pobyt v P., syn měl pobyt na ohlašovně v K., má soud za to, že reálné možnosti žalobkyně zajistit v rozhodné době umístění syna ve školce nebo jeslí byly vyloučené. Jakkoli v jeslích nejsou požadavky na dítě zásadní, z podkladů o zdravotním stavu je zřejmé, že vývoj syna žalobkyně byl opožděný, tudíž jeho možnost přijetí do jeslí i následně mateřské školy byly omezené. Lze mít za notoriету, že i v roce 2019 nebylo umístění dítěte do neplacených jeslí natolik dostupné, aby bylo možné u takto zdravotně omezeného dítěte možné predikovat jeho přijetí, zejména během letních prázdnin, kdy je provoz jeslí i mateřských škol zásadně omezen. Závěr žalovaného o umístění do jiné zařízení popírá příčinu žádosti o příspěvek na živobytí – majetkové poměry žadatele. Oprávněný žadatel o příspěvek na živobytí nebude mít prostředky na zaplacení soukromých jeslí, školek a jiných zařízení, aby mohl vykonávat výdělečnou činnost. Žalobkyni sice nic nebránilo podat včas žádost o umístění do jeslí nebo mateřské školky, ale následná vyšetření syna dle soudu prokazují, že jeho zdravotní stav by vedl k nepřijetí do nespecializovaných jeslí nebo mateřské školy. Žalobkyně se sice mohla registrovat na úřadě práce, ale vzhledem ke zdravotnímu stavu syna by její možnosti na pracovním trhu byly bez přijetí syna do jeslí nebo mateřské školy také vyloučeny. Dále nelze odhlédnout od přiznání příspěvku na péči o syna. Zákonem o pomoci v hmotné nouzi stanovená podmínka péče o dítě ve věku do 10 let závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I sice předpokládá přiznání příspěvku za rozhodnou dobu, avšak povaha onemocnění syna žalobkyně je setrvalá od narození, tudíž lze mít za to, že jeho zdravotní stav byl totožný i 6 měsíců před uznáním závislosti v prosinci 2019. Není úkolem řízení o příspěvku na živobytí přezkoumávat, nebo dávat podnět k novému řízení o příspěvku na péči, ale v nyní posuzované věci jde o okolnost, ke které je nutné přihlídnout při hodnocení překážky přijetí syna žalobkyně do mateřské školy, resp. přiznání příspěvku na živobytí jako takového. V této souvislosti lze souhlasit s žalobkyní, že objednání u specializovaných lékařů není

natolik flexibilní, aby bylo možné klast na žalobkyni nároky, které nemají oporu v reálném stavu věcí. Lze vést polemiku, zda žalobkyně neměla vyhledat specializovanou zdravotní péči dříve, avšak u takhle malých dětí není zjištění takového zdravotního stavu ihned rozeznatelné. Zároveň žalobkyně byla v určité sociální situaci dané svým původem i stěhování z předchozího bydliště umocněné zřejmě výlučnou péčí o dítě. Dále soud přihlédl k délce správního řízení daném zejména postupem správních orgánů. Kdyby správní orgán I. st. vyzval a tím i poučil žalobkyni k prokázání přijetí na mateřskou školu, mohla žalobkyně ještě v roce 2019 podat žádost o umístění syna do mateřské školy, tudíž otázka umístění by po formální stránce byla vyřešena již v roce 2019. Závěry žalovaného popírají realitu běžného dne, existují specializované školky i lékaři, ale zároveň existuje spousta zájemců o jejich služby, tudíž pouhá okolnost existence těchto institucí nezakládá předpoklad okamžité realizace jejich služeb kýmkoliv kdykoliv. V této souvislosti má určitou vypovídací hodnotu i rozhodnutí o nepřijetí syna do Církevní mateřské a základní školy logopedické Don Bosco ze dne 1. 6. 2020. Syn žalobkyně nebyl přijat z kapacitních důvodů, kdy se umístil na 12. místě, z čehož lze dovodit, že speciální mateřská škola přijímala jen 10 dětí, lze si tak představit možnosti rodičů v Praze na umístění dítěte ve specializované mateřské škole.

30. Poradna speciálně pedagogického centra přirozeně nemohla vydat doporučení na předchozí školní období, ale na následující pololetí 2020 objektivně mohla. Skutečnost, že takto neučinila, soud považuje za důkaz o tom, že možnosti syna žalobce v průběhu školního roku 2019/20, resp. po uplynutí přijímacího řízení byly zásadně omezené. Soud má za to, že výklad žalovaného o nesplnění předpokladu neumístění syna žalobkyně v jeslích nebo mateřské škole neodpovídal okolnostem případu, proto soud v důsledku této nezákonnosti napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s., jakkoli majetkové i osobní poměry žalobkyně nebyly dostatečně prokázány.
31. Žalovaný sice konstatoval, že požadavek správního orgánu I.st. na předložení evidenční listu a rozpisu služeb byl odůvodněný, avšak dále uvedené odůvodnění na straně 14 rozhodnutí se vztahuje pouze k přiměřeným nákladům bydlení. Není zřejmé, zda mělo nepředložení požadovaných podkladů vliv na rozhodnutí žalovaného a pokud ano, na základě jakých úvah žalovaného byly naplněny podmínky pro postup správního orgánu I. stupně podle § 49 odst. 5 ZPHN. Nesplnění výzvy sice může vést k zamítnutí žádosti o dávku, avšak musí se jednat o výzvu k relevantní okolnosti pro posouzení splnění podmínek přiznání nároku na dávku a v tomto smyslu musí být rozhodnutí odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, proč nesplnění výzvy mělo vliv na nepřiznání dávky. Pokud žalovaný hodlal z podkladů ohledně bydlení zjistit okruh společně posuzovaných osob, měl takto v rozhodnutí srozumitelně uvést, přičemž však v dřívějším rozhodnutí ze dne 9. 6. 2022 žalovaný považoval shodný postup správního orgánu I. stupně s odkazem na § 4 odst. 3 zákona č. 110/2006 Sb. za nezákonný z důvodu svěření dítěte do střídavé péče. Listiny ohledně bytu mohly být dle žalovaného podkladem pouze pro určení odůvodněných nákladů na bydlení. Pokud tedy měl žalovaný za to, že žalobkyně neprokázala náklady na bydlení, neměl k nim přihlížet. Jestliže žalobkyně tvrdila, že nemá žádné příjmy a takové tvrzení by bylo považováno za prokázané, potom by otázka nákladů za bydlení byla co do určení výše příspěvku na živobytí bezpředmětná, jelikož netřeba odečítat z nulového příjmu cokoliv. Otázka je, zda je věrohodné tvrzení, že žalobkyně byla bez jakýchkoliv příjmů. Obecně nikoli, neboť bez příjmů nelze zajistit základní životní potřeby, natož hradit 3 000 Kč za podnájem.

32. Úvahu o neprokázání majetkových poměrů žalobkyně žalovaný omezil pouze na vyloučení aplikace § 3 odst. 3 ZPHN, dle kterého lze za osobu v hmotné nouzi považovat i osoby jinak nepovažované, avšak pouze v odůvodněných případech. Žalovaný žalobkyni vyzval výhradně ve vztahu k umístění syna v jeslích a mateřské škole, čemuž také odpovídá odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 5. 8. 2022 nepřiznal příspěvek na živobytí podle § 49 odst. 5 ZPHN, neboť žalobkyně nevyhověla jeho výzvě k předložení potvrzení majitele bytu o osobách užívajících byt (evidenční list, rozpis služeb) pro posouzení okruhu společně posuzovaných osob. V odvolání proto žalobkyně namítla, že evidenční list ani rozpis služeb neexistuje, neboť byt užívá na základě podnájemní smlouvy, dle které má hradit pouze 3 000,- Kč, aniž by hradila za služby spojené s užíváním bytu, což uvedla již v podání ze dne 6. 4. 2020.
33. Soud má shodně se žalovaným, že lze mít pochybnosti o úplnosti tvrzení žalobkyně o jejich poměrech, avšak postup správních orgánů nebyl koncentrovaný natolik, aby soud mohl bez dalšího přijmout závěr o aplikovatelnosti § 49 odst. 5 ZPHN.
34. Bude na žalovaném, nikoli na správním orgánu I. stupně, aby předvolal žalobkyni za účelem vysvětlení majetkových a osobních poměrů, neboť písemná komunikace se neosvědčila, jelikož žalobkyně neuvádí veškeré údaje a správní orgán naopak není objektivně schopen domyslet veškeré možné okolnosti poměrů žalobkyně. Žalobkyně sice byla opakovaně vyzvána k osobnímu dostavení se, avšak pouze v rámci odvolacího řízení, tudíž i bez možnosti zamítnutí žádosti jen z důvodu nedostavení se. Žalobkyně se odmítá dostavit ke správnímu orgánu z důvodu péče o dítě, ostatně takto se omluvila i ze soudního jednání, přestože navrhla jako důkaz svůj výslech. Soud má za to, že zdravotní stav dítěte nebrání osobní účasti žalobkyně na jednání před správním orgánem nebo soudem. Vzhledem k věku syna i přes jeho zdravotní stav lze předpokládat, že je účasten prezenční školní výuce. I kdyby tomu tak nebylo, není účast dítěte překážkou při jednání se žalobkyní na úřadě. Za tímto účelem je žalovaný povinen předvolat žalobkyni podle § 49 odst. 1 písm. a) ZPHN společně s výzvou na sdělení telefonického kontaktu žalobkyně, aby žalovaný předešel další korespondenci, kdyby i nadále hodlala žalobkyně mařit jednání z důvodu zdravotního stavu dítěte. V případě omluvy z jednání, může správní orgán flexibilně domluvit jiný termín jednání. Osobní účast žalobkyně je nutná za účelem vyjasnění majetkových a osobních poměrů, neboť písemné výzvy se neosvědčily z důvodu složitosti poměrů žalobkyně, uplynulé doby a také postoje žalobkyně. Před předvoláním žalobkyně však žalovaný provede vlastní šetření ohledně případných dávek žalobkyně, jejího syna a otce dítěte. Zjištění případných dávek v rozhodném období i období 2018 a 2020 může vést k relevantním zjištěním i pro dané řízení. Žalovaný si vyžádá protokol o místním šetření v řízení o příspěvku na péči o syna, ze kterého mohou být zjevné poměry bydlení žalobkyně. V této souvislosti soud považuje za minimálně nehospodárné, že o dávkách žalobkyně, příp. jejího syna rozhodují odlišné místně příslušné správní úřady. Dále žalovaný vyžádá od Okresního soudu v Hodoníně protokol ze soudního jednání a stanovisko OSPOD předcházející rozsudku soudu č. j. OP 515/2016-152, případně zda bylo poté vydáno nové rozhodnutí o péči o syna. I zde soud musí konstatovat údiv na tím, že dle odůvodnění rozsudku byla schválena dohoda o střídavé péči, přestože rodiče nebydleli na dosud známých adresách a otec dosud nehradil výživné. Zároveň není zřejmé, na základě čeho Okresní soud v Hodoníně i nadále dovodil trvání své místní příslušnosti, jestliže dítě žilo v P. Dle obsahu vyžádaných listin by se měl žalovaný dále obrátit na OSPOD X, zda syn žalobkyně prochází jejich evidencí, zda byla zjištěny nějaké rozhodné okolnosti. Dále se žalovaný obrátí na soud ohledně návrhu žalobkyně na výkon rozhodnutí, jak bylo oněm rozhodnuto, zda byl výkon

realizován. Soud požaduje po žalovaném rozsáhlé šetření z důvodu zásadního uplynutí doby a předpokladu, že žalobkyně a její syn i nadále bude příjemcem nějaké dávky sociální pomoci. V případě oprávněnosti takových nároků je nutný proklientský přístup k žalobkyni, aby se předešlo dalším komplikacím nejen v předmětném správním řízení, ale i v zájmu ochrany dítěte. Naopak v případě zneužití dávek je nutné zabránit dalšímu zneužívání. V každém případě je nutné ukončit bezúčelné pokračování tohoto správního řízení, neboť žalobkyní požadovaná výše dávek je zcela neúměrná nákladům státní správy s vedením tohoto řízení.

35. Vývojová dysfázie dítěte sama o sobě neprokazuje splnění podmínky nemožnosti umístění v jeslích nebo mateřské škole dle § 3 odst. 1 písm. a) bod 4 ZPHN, avšak stanovisko SPC a přiznání příspěvku na péči ve III. stupni se zřetelem k poměrům žalobkyně prokázalo, že tato podmínka u žalobkyně v rozhodném období roku 2019 byla naplněna. Jsou různé formy vývojové dysfázie a tomu odpovídají i stanoviska příslušných poradních institucí, které nikoli pro každou formu vývojové dysfázie doporučují specializované mateřské školy, neboť vývoj dítěte s mírnější dysfázií může být nedůvodně zpomalen v případě školního kontaktu s dětmi se závažnějším postižením, proto děti s mírnější formou dysfázie jsou umísťovány do běžných mateřských škol a jejich stav je řešen případně pomocí asistentů. Proto soud přikládá stanovisku SPC v dané věci velkou váhu pro posouzení možnosti umístění syna žalobkyně do jeslí a mateřské školy. Žalovaný shodně jako soud je oprávněn zhodnotit účinky posouzení zdravotního stavu v řízení o příspěvek na péči pro posuzované řízení o živobytí, aniž by tím žalovaný vykročil ze své pravomoci. Soud neprovedl navržený výslech žalobkyně, neboť se k nařízenému jednání nedostavila. Soud si nevyžádal správní spis ohledně příspěvku na péči, neboť oprávněnost žaloby bylo možné posoudit bez správního spisu příspěvku na péči. Z téhož důvodu soud nevyhověl návrhu žaloby na posudek pro určení, zda byly dány podmínky pro příspěvek na péči již od května 2019.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně sice měla ve věci úspěch, avšak náklady řízení ji nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 30. 4. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce